

VLADIMIR ŠENAUER

(Split, 29. studenog 1930. - Split, 5. siječnja 2013.)

U mro je Geza. Još jedna istinska Hajdukova legenda otišla je u vječnost.

Vladimir Šenauer, rođen je u Splitu, 29. studenog 1930. godine. S nogometom je počeo u Splitu u Istarskoj ulici, a potom ispred Realke. Prve ozbiljnije utakmice igrao je na Starom placu, kada bi igrale gimnazija protiv gimnazije. Tako je dospio u Hajduk.

Prvi trener koji mu je usadio nogometno znanje bio je, jasno, barba Luka Kaliterna. Za njega je Geza govorio da je «filozof baluna». Kako je sam pričao na prvom treningu u dvoru kuće Dešković, dočekali su ga baluni „obišeni na špagu“. Kada je to prošao zaredali su treninzi u dvoru Doma Hajduka, pa tek onda Stari plac.

U prvu momčad Hajduka ušao je kao 19-godišnjak 1949. godine. Hajduk je pobijedio Kvarner u Rijeci sa 5-2. Bila je to prijateljska utakmica. Poslije su slijedile šampionske 1950., 1952. i sezona 1954./55. Geza je rado isticao 1950. godinu kada je Hajduk osvojio naslov bez poraza. Nakon naslova prvaka 1955. godine, momčad se dijelom osula. Geza je otišao u beogradski BSK. Ostao je tamo dvije sezone i odmah krajem 1955. godine osvojio je Kup Jugoslavije.

Nakon dvije godine provedene na Karaburmi, Šenauer se 1957. godine vratio u Hajduk, i u dresu - kako je volio govoriti - svog najdražeg kluba igrao do 1962. godine. A onda je otišao u Austriju u momčad «Austrije» iz Klagenfurta. Treba reći da je Šenauer otišao u Austriju, na preporuku Vukasa. U Austriji je igrao dvije godine, a te 1962. godine završio je i Ekonomski fakultet u Zagrebu.

Po vlastitom priznanju vani nije mogao izdržati više od dvije godine. Srce ga je stalno vuklo u Split. Vratio se 1964. i zaposlio kao šef recepcije hotela Marjan. Govorio je engleski, njemački i talijanski jezik. Tada je imao 34 godine i govorio je da mu se još ne odlazi iz nogometa. Zaigrao je zato u tadašnjem drugoligašu RNK Split. Igrao je godinu dana i onda 1965. prestao s aktivnim igranjem. Igrao je seniorski nogomet punih šesnaest godina, od toga deset u Hajduku uz tri osvojena naslova prvaka Jugoslavije.

Govorio je Geza da je posebno ponosan što je igrao u velikoj zlatnoj generaciji Hajduka pedesetih godina prošlog stoljeća zajedno s Franom Matošićem, Bernardom Vukasom i Vladimirom Bearom.

U karijeri je uvijek igrao na desnome i lijevom križu. Igrao je dobro s obje noge. Imao je onaj karakterističan svoj „bicikl“ koji ga je naučio Luka Kaliterna. Uz to, imao je i dobar centaršut, odličan dribling. Uvijek je pucao u „branku“ ciljano, nije bio od onih

igrača koji udari po lopti, pa gdje ode... Posebno je volio izvoditi kornere. S lijeve strane desnom nogom, pa u peterac, felšom. Na takav način izluđivao je vratara, a znao je postići gol direktno iz kornera.

Točno 1. siječnja 1979. godine Šenauer je postao direktor stadiona na Poljudu, devet i pol mjeseci prije početka Mediteranskih igara. Tu je dužnost obnašao do 1990. godine i odlaska u mirovinu. S tim da je još pet godina bio šef protokola Hajduka.

Inače, Šenauer je za Hajduk odigrao 471 utakmicu i postigao 132 zgoditka. Odigrao je i pet utakmica za B reprezentaciju Jugoslavije i postigao jedan zgoditak. Bilo je to na utakmici Tunis-Jugoslavija. Ima i jedan nastup za studentsku reprezentaciju.

Dugogodišnji je član uprave Hajduka, a jedno vrijeme obnašao je i dužnost direktora kluba.

Vladimir Šenauer je bio ponosan što je točno na stoti rođendan Hajduka, 13. veljače 2011. godine na utakmici protiv Slavije iz Praga, zajedno sa Vladimirom Bearom, izveo početni udarac.

Geza, istinska Hajdukova legenda, za sva vremena!

Sahranjen je na splitskom groblju Lovrinac.

Jurica Gizdić